

Lovas István: Könyv a világ legveszélyesebb emberéről IV.

2017 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Andreas von Rétyi: „George Soros A multimilliárdos, globális hálózata és a világvége, ahogyan azt ismerjük” című könyvének ismertetése

a könyv ismertetésében elérkeztünk 1992. szeptember 16-hoz, amikor Soros döntő szerepet játszott a „Fekete szerdában”, amely „eltörte a font gerincét”. A szerző megjegyezte, hogy ez évtizedek óta Soros legspekulatívabb támadásai egyike volt.

Soros egy időn át fedezet nélküli értékpapírok eladásával foglalkozott. Néhány hónap alatt tízmilliárd dollárt kölcsönzött, hogy azzal a font ellen lépjen fel. Stanley Freeman Druckenmiller, Soros alapkezelő társa német márkát vásárolt és fontot adott el. A brit jegybank az alapkamatot ellenlépésként tíz százalékról tizenkét százalékra emelte, hogy a fontot az inflációval szemben stabilizálja.

Nagy-Britanniában ez azonban a jelzálogokra is kihatott, ami a családokat nagyon is fájdalmasan érintette. Nem beszélve arról, hogy a különben is meglévő recesszió még jobban mélyült. A jegybank bejelentette, hamarosan ismét kamatot emel.

Soros és a környezetében tevékenykedő spekulánsok kitarítottak, és a maguk részéről növelték a nyomást a bankra. A végén Soros kerekedett felül. A brit kincstárnok közölte, Nagy-Britannia kilép az EWS-ből (Early Warning System – Korai Előrejelző Rendszer) és visszaállítja az eredeti kamatszintet.

Ekkor a brit font „a régi jó német márkával” szemben néhány héten belül 15%-ot veszített értékéből. Így Soros kerek egymilliárd amerikai dollár összegű nyereséget zsebelhetett be. Tehát 1992 ismét igen sikeres Soros-év lett. A spekuláns „világsztár” lett, mert ő volt az az ember, aki „a Bank of England”-ot megtörte.

Von Rétyi ezután felveti a kérdést, vajon mi lett volna, ha Soros veszít az üzletben? Hiszen akkor személyesen kellett volna visszafizetnie a kölcsönként felvett 10 milliárd dollárt, az egyébként nem magas, kettőszázalékos kamattal, vagyis még további 200 millió dollárt.

Ez nem jelentett volna semmi nagyobb megrázkódtatást számára. A szerző emlékeztet arra, hogy amikor Soros két évvel később, tehát 1994-ben a japán jen és az amerikai dollár közötti árfolyamváltozásra tett, és egyetlen nap 600 millió dollárt veszített, egyszeren „olyan ingadozásról” beszélt, mint amire már volt példa korábban is.

De cége minden évben nyereséggel zárt, egyetlen kivétellel. Mint mondta, annak tudatában van, hogy az alkuszok nem mindig nyernek. Soros ezen meggyőződése Karl Popper filozófiájából is származik, aki azt tanította, hogy senki sincs a teljes igazság birtokában és nem is rendelkezhet a teljes tudással, és ezért az ember folyton a tévedés lehetőségére van ítélve. Abszolút bizonyosság nem is létezik. Noha az ember az igazságot annak teljességében felfoghatja, de ennek valójában soha nincs tudatában, hacsak erre valamilyen külső történés nem emlékezteti. Így tehát egy tévedés lehetősége magában véve alapvetően sohasem kizárt. Ez olyan ismeretelméleti irányzat, amely tévedhetőséggel ismert.

Sorosnak ez a felismerés azt az állapotot is jelenti, hogy egy adott esetben kialakított ítéletét bármely pillanatban és ismételten is revideálja. Ezzel önmagát sok más emberhez képest önkritikusabbnak, de rugalmasabbnak és alkalmazkodóképesebbnek is tekinti. És ebben látja saját igézetét a túlélés problematikáját illetően, amelyet a második világháború idején szerzett személyes tapasztalataira vezet vissza. Készen lévőnek tekinti magát, hogy az utolsó határokat is felmérje anélkül, hogy saját életét kockára tegye.

Soros úgy nyilatkozott, hogy mindenekezt az egyensúlytalansági állapotok az izgalmasak, amelyekben azután egészen sajátos szabályok érvényesek, és itt is összecsengést talál fiatalok politikai zűrzavarához. Soros felfogása szerint a természettudományok törvényszerűségei nem vihetők át a gazdaságra, amit a közgazdászok által sokszor elkövetett hibának tekint, hanem egyes összefüggéseket figyelt meg, amelyek bizonyos előrejelzést tesznek lehetővé.

Így ismertette saját megfigyelését: amennyiben a gazdasági és társadalmi viszonyok egyensúlyhoz vannak közel, a valóság és az emberek arról kialakult gondolkodása sem áll távol egymástól. De olyan helyzetekben, ahol az eltérés a normál határokon túlmegy, a tényleges helyzet megértése és a valós helyzet messze eltér egymástól. Akkor a dolgok egészen másként történnek, amelynek során két egyensúlyi állapotot kell megkülönböztetni egymástól.

Van a merev egyensúlytalanság, nevezetesen ott, ahol totalitáriánus rezsimek a valóság ideológiai leképezését, egyfajta látszat képét alkotják meg, amely nem fedi a valóságot. Vagy pedig van egy olyan egyensúlytalanság, amely egy túlzott változás eredményeként áll el, és ezt a fejlődést az emberek szellemileg már képtelenek

követni. Pontosan úgy, mint ahogyan az egykori Szovjetunió szétesése idején.

A pénzügyi piacokon ezek a rendkívüli átalakulások a fellendülés és zuhanás egymásutánosságában figyelhetők meg, amik csak adott körülmények között jöhetnek létre. Mihelyt ez a helyzet alakul ki, a világ másként, egy más minta szerint „ketyeg”, vallja Soros.

Soros ezzel az „egyensúlytalanság stratégiájává” vált, és azt mondja: *„sok pénzt kerestem azon piacokból, amelyek kifordultak a sarkukból”.*

Von Rétyi Sorosnak a magáról mondottakat ezen könyvből idézi: George Soros im Gespräch mit Krisztina Koenen (*Krisztina Koenen beszélget George Sorossal*). Soros itt azt is kijelenti magáról, hogy mielőtt egy ilyen helyzettel kerül szembe, hasonlóan jár el, mint egy kutya a csontot illetően: nyál keletkezik a szájában. (Ami az említett könyv 83. oldalán olvasható.)

A szerző ezután azt írja, Sorost gyakran kérdezték meg, vajon nincs-e rossz lelkiismerete. *„De számára nincs két vélemény, csak egy. Az övé. És ez így hangzik: mit akarnak tulajdonképpen ténylegesen a szemére hányni? Stereotipikus módon állandóan azt hangoztatja, hogy mindig az általános törvényekhez és szabályokhoz tartja magát, ami – jegyezzük meg ironikusan – a bennfentes kereskedelem miatt ellene indított eljárásokat is nyilván magába foglalja.”*

Amihez hozzátette, sikeres spekulációival csak egyetlen tényt bizonyított. Nevezetesen egészen egyszerűen azt, hogy a meglévő rendszerben hibák és gyengeségek vannak, és ezek a spekulánsoknak a kelly alkalmakat nyújtják. Aki felismeri az esélyt, az kihasználja, „szóval erről van szó”.

Soros tehát úgy állítja be viselkedését, mint az egyszerű árucikket tesztelőket, akik egy adott árucikk letesztelésekor annak korlátok nélkül tárják fel a hibáit, ami végezetül igen hasznos dolog, hiszen e tesztelés alapján azután az árucikk gyártásakor hasznos korrekciókat lehet végrehajtani az adott termék javítása érdekében.

Mint mondja, ez a lépésenkénti evolúció; a határokon túlhaladó túlélési harc, amelynek során a legnagyobb esélyt minden esetben a legjobban alkalmazkodó résztvevők kapják, azaz: a szociáldarvinizmusról van szó. Az erősebb győz.

Ilyen az emberi környezet általában attól a pillanattól kezdve, hogy az létrejött. Vagyis az, hogy senki sincs tekintettel másokra, ha személyes előnyök eléréséről van szó. Hogy ez a dolgok egyoldalú meglátása lenne? Soros esetében feltétlenül így van. És állásfoglalását ismételtelen ki is fejezte. Majd egyúttal fel is teszi a kérdést, vajon mi a jogosabb: a hibás rendszert bírálni, vagy pedig azokat, akik a rendszeren belül sikereket érnek el? Ez nyilván stimmel abból a szempontból, hogy – „*Popper ide, Popper oda*”, jegyzi meg von Rétyi – a milliárdos vagyona biztos jelzője annak, hogy a saját szemszögéről nézve igaz van.

A szerző következő alfejezetét – „Lét és látszat” – azzal kezdi, hogy Soros nemcsak spekulált, de a kockázatokat is beszámította. Ugyan nem matematikus, de e téren megfelelően képzett szakemberekkel veszi körbe magát. Vagyis feltétlenül igaz annak az állítása, hogy e szektorban éveken át nem lehet csak a pusztán szerencséről megélni.

Sorosnak minden előfeltétele megvolt ahhoz, hogy a megfelelő pályát befussa: képzett, motivált, intelligens, a legjobban informált, valamint következetes és készen áll a kockázatra. *„Hidegnek, hatalomittasnak, manipulatívnak, gátlástalannak és önhittnek látszik...”*

(A Soros jellemzését nyújtó oldalt a könyvben egy fotó teszi még érdekesebbé, amelyen a spekuláns látható, amint lakásában a díványon ül, mellette a karfán ül, Sorosnál jóval fiatalabb *Tamiko Bolton* nevű harmadik felesége, amint látható szeretettel sugárzó arccal nyugtatja kezét a spekuláns vállán.)

Von Rétyi leszögezi: Soros speciális rendszerkritikája révén felmérhetetlen gazdagságot halmozott fel, ami óriási hatalommal és roppant nagy befolyással kapcsolódik össze. Az „ezerarcú ember” hangsúlyozza, hogy pénzének és idejének egy jelentős részét arra használja fel, hogy a pénzügyi piacokon jobb szabályokat hozzanak.

Soros mindenkor megindokolja, hogy amit tesz, az még az áldozatra is jó hatással van. Mint a „fekete péntek” az Egyesült Királyságra, ugyanis a fontnak az általa lényegi mértékben elősegített leértékelődése az országot gazdasági növekedési fázissal húzta ki a recesszióból, érvelt Soros. Amihez nekünk feltétlenül érdemes

hozzátennünk: annak a sok embernek, akik akciói miatt öngyilkosságot követtek el, nyilván szintén – legalább posztumusz – hálájukat kellene kinyilvánítaniuk.

(Folytatjuk)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
